

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ MATEI
CAPITOLUL 2

14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, noaptea, și a plecat în Egipt. 15 Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice : „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” 16 Atunci Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi. 17 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice : 18 „Un tipăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult : Rahela își jelea copiii și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.”

Moartea lui Irod – Întoarcerea din Egipt
 19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt, 20 și-i zice : „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului.” 21 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în țara lui Israel. 22 Dar când a auzit că în Iudea împărățește Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în părțile Galileii. 23 A venit acolo și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci : că El va fi chemat

Nazarinean. CAPITOLUL 3

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul

1 În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustiu Iudeii. 2 El zicea : „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” 3 Ioan acesta este acela care fusese vestit prin prorocul Isaia, când zice : „Iată glasul celui ce strigă în pustiu : „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.” 4 Ioan purta o haină de păr de cămilă, și la mijloc era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. 5 Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el ; 6 și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan. 7 Dar când a văzut pe mulți din farisei și din saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis : „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare ? 8 Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră. 9 Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă : „Avem ca tată pe Avraam !” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. 10 Iată că secura a și fost înfiptă la rădăcina pomilor : deci orice pom, care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc. 11 Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință ; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. 12 Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria ...

Continuarea în numărul viitor

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 147 / 25 Decembrie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Christos S-a născut !
- De acum încep să mor ?
- Să ne uităm în profunzime
- Dumnezeu voia să vină
- Am cumpărat puțină iarbă
- Binecuvântări din Cartea Sfântă
- Să citim Biblia împreună

„Fiți binecuvântați de Domnul, care a făcut cerurile și pământul !”.
PSALMUL 115 : 15

La Multi Ani în Domnul Isus !

Editorial. Christos S-a născut !

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa : Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif ; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii ; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns. Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis :

„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”. (Evangelia după Matei 1 : 18 – 21)

În Crez se spune astfel :

„Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul,
 Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutei.
 Și întru Unul Domn **Isus Hristos**, Fiul lui Dumnezeu,
Unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii.
 Lumină din Lumină,
 Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, **născut, iară nu făcut** ;
 Cel de o ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut ;
 Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire
 S-a pogorât din ceruri și **S-a întrupat** de la Duhul Sfânt ...”.

Isus („Domnul mântuie”) S-a născut, S-a întrupat (adică a intrat într-un trup de om), venind în lume acum aproape două mii de ani, dar EL există din veșnicie. Trebuie să ținem cont că **Isus este Dumnezeu**. În cartea Evrei 1 : 6 – 9, Dumnezeu spune despre Isus :

„Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice : „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine !” Și despre îngeri zice : „Din vânturi face îngeri ai Lui ; și dintr-o flăcără de foc, slujitori ai Lui” ; pe când **Fiului I-a zis** :

„Scaunul Tău de domnie, **Dumnezeule**, este în veci de veci ; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate ; Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea : de aceea, **Dumnezeule**, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi”.

De ce a venit în lume ? Ce preț a plătit pentru aceasta ? În Epistola către Filipeni (2 : 5 – 11), apostolul Pavel a scris : „Să aveți în voi gândul acesta care era și în **Hristos Isus** : El, măcar că **avea chipul lui Dumnezeu**, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci

- **S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om,**
- **S-a smerit și**
- **S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume ; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul”. Roagă-L și tu să vină în viața ta ! Te iubește mult!**

De-ale copiilor ?

„Deci credeți că sunt curajoasă ?” întreabă ea.

„Da, cred” „Poate că sunt. Dar asta datorită unor profesori sufletești. O să vă povestesc despre unul dintre ei.

Cu mulți ani în urmă, când lucram ca voluntară la Spitalul Stanford, am cunoscut o fetiță, Lisa, care suferea de o boală rară și gravă. Singura ei șansă de vindecare părea a fi o transfuzie de sânge de la frățiorul ei de cinci ani, care supraviețuise într-un mod miraculos aceleiași boli și reușise să-și dezvolte anticorpi împotriva acelei maladii. Doctorul i-a explicat situația frățiorului ei mai mic, și l-a întrebat dacă vrea să-i doneze sânge surorii lui mai mari.

L-am văzut atunci că ezită puțin, după care, a tras aer în piept și a spus : „Da, o să-i dau sânge dacă asta o va salva pe Lisa”.

În timp ce se efectua transfuzia, el stătea întins în pat lângă sora sa și zâmbea, așa cum făceam și noi toți, văzând cum fetiței îi revenea culoarea în obraji. Dintr-o dată însă, chipul lui pâli, și zâmbetul îi pieri de pe buze. Își ridică ochii către doctor și-l întreabă cu o voce tremurândă, „De acum încep să mor ?”. Fiind micuț, băiețelul înțelegea greșit ; el credea că o să trebuiască să-i dea tot sângele surorii lui. „Da, am învățat ce e curajul,” adăugă ea, „pentru că am avut profesori sufletești”. Un adevăr care este valabil și pentru noi este scris în cartea I Tesaloniceni 5 : 9 – 10 „... Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El”. (Din Supă de pui pentru suflet, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998)

Rubrica sufletului nemântuit

Copăcelul

A fost odată un om care avea în grădina lui un copăcel tare frumos. Îl iubea și îl îngrijea în fiecare zi. Într-o zi a observat cu îngrijorare că o creangă începuse să se usuce.

A început să aducă apă și a udat creanga în fiecare zi, însă aceasta nu părea să-și revină. Ba chiar, în timp ce el se aplecase cu atâta grijă asupra ei, și alte crengi începuseră să se usuce. Copăcelul întreg suferea tot mai mult.

Copleșit de situație, omul a chemat la el un botanist. Acesta i-a spus că ramurile arată și vorbesc despre suferința plantei, dar că problema este la rădăcină și acolo trebuie intervenit. L-a învățat pe om să îngrijească în întregime copăcelul, să ude tot pământul din jurul lui. Au făcut împreună o analiză a solului să vadă de ce substanțe ar mai fi nevoie și au adus nutrienții necesari. Tot împreună au lucrat să facă lumină în jurul copăcelului iar acesta, treptat, s-a însănătoșit și a înverzit. Problemele noastre de zi cu zi sunt cel mai adesea crengi, crenguțe sau chiar frunze din copacul minunat care suntem! Ce e la rădăcină și cum tratăm ? Avem curaj să ne uităm în profunzime sau ne ocupăm de câte o creangă ? De unde își trag seva emoțiile noastre ? Ce fel de sol le-a hrănit ? Iar noi, acum, cu ce îl udăm ?... În Biblie inima (viața) omului este comparată cu un pământ, iar omul este comparat cu un pom. Tot ce se vede în exterior are un corespondent în interior. Domnul Isus a spus că :

„Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui ; căci din prisosul inimii vorbește gura”. (Evanghelia după Luca 6 : 45)

La sfârșitul anului 2016

Un om află că Dumnezeu voia să vină la el în vizită : „La mine, în casa mea ?”, strigă el. Se duse în camere, urcă în pod și coborî scările casei în pivniță. Privi casa cu alți ochi. „Imposibil, strigă el. În acest grajd nu se poate primi nici o vizită. Totul e mizerabil. Totul e plin de gunoaie. Nu e nici un loc de odihnă. Nici nu este aer pentru respirație !” Deschise ferestrele și ușile. „Fraților ! Prieteni buni ! strigă el. Ajutați-mă, vă rog, la curățenie ! Măcar unul ! Dar repede !” Începu să măture casa. Prin norii denși de praf observă cum unul îi veni într-ajutor.

Au cărat gunoiul în fața casei și i-au dat foc. Au spălat podeaua și scările. Au avut nevoie de multe găleți cu apă pentru a curăța geamurile. Cu toate acestea, încă mai era mizerie în colțuri și pe margini.

- „Nu vom reuși să terminăm !”, oftă omul.

- „Ba vom reuși !”, spuse celălalt. Și așa au muncit din greu toată ziua.

Când se făcu seară, au mers amândoi în bucătărie și au așternut masa.

„Foarte bine”, spuse omul, „acum poate veni vizitatorul meu. Acum poate veni Dumnezeu. Unde s-o fi oprit ?” „Dar sunt aici !”, spuse celălalt și se așeză la masă.

Mai mult decât îmi doresc eu să fiu cu Dumnezeu, Își dorește El să îmi fie alături !

Și în acest an, cele mai mari realizări le-am avut fiind că Dumnezeu m-a ajutat !

Isus este cu mine în toate zilele ... chiar dacă eu nu îmi dau seama de acest adevăr !

Câteva sfaturi / binecuvântări din Cartea Sfântă :

„Încrede-te în Domnul și fă binele ; locuiește în țară și umblă în credincioșie. Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințază-ți soarta în mâna

Domnului, încrede-te în El, și El va lucra, El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază. Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El”.

(Psalmul 37 : 3 - 7)

„Binecuvântă, dar, casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, și, prin binecuvântarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvântată pe vecie”. (II Samuel 7 : 29)

La începutul anului 2017

Se povestește din vechime că un rege voia să construiască o catedrală măreață spre gloria lui Dumnezeu. Nici un alt om nu avea voie să contribuie cu bani la această construcție. Toată lucrarea voia s-o facă din avuția sa proprie. Când se termină construcția, dădu ordin să se scrie pe o placă de marmură, cu litere aurite, următoarele cuvinte : „Această catedrală a fost construită numai din banii regelui”. A doua zi dimineața toți înmărmuriră, deoarece nu mai era scris numele regelui, ci numele unei biete femei. Regele dădu imediat ordin ca numele să fie schimbat. A doua zi se repetă povestea. Atunci regele recunoscu că purta în inima sa o mare mândrie pentru acest lăcaș sfânt. Ordonă să fie căutată femeia și să fie adusă la el. Ea intră la el tremurând. „Spune-mi tot adevărul, îi spuse regele prietenește. Ai contribuit cu ceva la construcția acestei catedrale, cu toate că era interzis acest lucru ?” Atunci femeia căzu în genunchi la picioarele regelui și-i spuse cu lacrimi în ochi : „Iartă-mă, maiestate ! Trebuie să-mi câștig pâinea cea de toate zilele torcând. Totuși am economisit câțiva bani și cu mare plăcere doream să-i dau spre slava lui Dumnezeu. Dar cunoșteam porunca ta și mă temeam de pedeapsă. De aceea am cumpărat puțină iarbă și am dat-o boilor care cărau pietre la catedrală. Astfel mi-am îndeplinit dorința și totuși nu am încălcat porunca ta !” Și regelui îi păru rău de egoismul său și-i dădu femeii atâția bani încât din acel moment ea n-a mai trebuit să lucreze. La începutul anului, majoritatea oamenilor își propun să facă multe lucruri ... dar dorința aceasta, se pierde chiar din prima lună. Pot să-mi propun să fac puțin și să realiz mult. De exemplu : În 2017 vreau să citesc toată Biblia. Fiecare zi o încep cu rugăciune și o termin la fel. Prioritatea vieții mele să fie Isus !

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”